

Vayikra Bet

[Leviticus]

(5)1:If anyone sins, in that he hears the voice of adjuration, he being a witness, whether he has seen or known, if he doesn't report it, then he shall bear his iniquity.
2:Or if anyone touch any unclean thing, whether it be the carcass of an unclean animal, or the carcass of unclean cattle, or the carcass of unclean creeping things, and it be hidden from him, and he be unclean, then he shall be guilty.

3:Or if he touch the uncleanness of man, whatever his uncleanness be with which he is unclean, and it be hid from him; when he knows of it, then he shall be guilty.

4:Or if anyone swear rashly with his lips to do evil, or to do good, whatever it be that a man shall utter rashly with an oath, and it be hid from him; when he knows of it, then he shall be guilty in one of these things.

5:It shall be, when he shall be guilty in one of these things, that he shall confess that in which he has sinned:

6:and he shall bring for his guilt to the LORD, for his sin which he has sinned, a female from the flock, a lamb or a goat, for a sin-offering; and the priest shall make atonement for him of his sin.

7:If his means aren't sufficient for a lamb, then he shall bring his guilt-offering for that in which he has sinned, two turtle-doves, or two young pigeons, to the LORD; one for a sin-offering, and the other for a burnt-offering.

8:He shall bring them to the priest, who shall offer that which is for the sin-offering first, and nip off its head from its neck, but shall not divide it apart:

9:and he shall sprinkle of the blood of the sin-offering on the side of the altar; and the rest of the blood shall be drained out at the base of the altar: it is a sin-offering.
10:He shall offer the second for a burnt-offering, according to the law; and the priest shall make atonement for him concerning his sin which he has sinned, and he shall be forgiven.

11:But if his means aren't sufficient for two turtle-doves, or two young pigeons, then he shall bring his offering for that in which he has sinned, the tenth of an ephah of fine flour for a sin-offering: he shall put no oil on it, neither shall he put any frankincense on it; for it is a sin-offering.

(5)1:וְנִפְשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשָּׂא עֹוֹנוֹ: 2אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרִץ טָמֵא וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשָׁם: 3אוֹ כִי יִגַּע בְּטִמְאַת אָדָם
לְכֹל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשָׁם: 4אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְשִׁפְתָיִם לְהַרְעוֹ
אוֹ לְהִיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: 5וְהָיָה
כִּי־יֵאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלָיָה:
6וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נִקְבָּה מִן־הַצֹּאן כִּשְׁבָּה אוֹ־שְׁעִירַת עֹזִים לְחַטָּאת
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: 7וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי
שָׂה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תְרִים אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לִיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:
8וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת
רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל:
9וְהָזָה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂא בַדָּם
יִמְצָה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: 10וְאֶת־הַשְּׁנֵי
יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפֵּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: 11וְאִם־
לֹא תִשָּׂג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תְרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֵפָה סֶלֶת

12:He shall bring it to the priest, and the priest shall take his handful of it as the memorial of it, and burn it on the altar, on the offerings of the LORD made by fire: it is a sin-offering.

13:The priest shall make atonement for him concerning his sin that he has sinned, through one of these, and he shall be forgiven: and it shall be the priest's, as the meal-offering.

14:The LORD spoke to Moshe, saying,

15:If anyone commits a trespass, and sin unwittingly, in the holy things of the LORD; then he shall bring his guilt-offering to the LORD, a ram without blemish out of the flock, according to the value of silver shekels, after the shekel of the sanctuary, for a guilt-offering:

16:and he shall make restitution for that which he has done amiss in the holy thing, and shall add the fifth part thereto, and give it to the priest; and the priest shall make atonement for him with the ram of the guilt-offering, and he shall be forgiven.

לְחַטָּאת לֹא־יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנָּה
כִּי חַטָּאת הִוא: וְהִבִּיֵּא¹² אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵץ הַכֹּהֵן |
מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
עַל אֲשֵׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא: ¹³וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיתָה
לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה: מִפְּטוֹר¹⁴ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ¹⁵נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחָטְאָהּ בְּשִׁגְגָה
מִקֳדָשֵׁי יְהוָה וְהִבִּיֵּא אֶת־אֲשָׁמוֹ לִיהוָה אֵיל תַּמִּים
מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכּוֹ כֶּסֶף־שִׁקְלִים בְּשִׁקְל־הַקֹּדֶשׁ
לְאָשָׁם: ¹⁶וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם וְאֵת־
חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֶף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְכֹהֵן וְהִכְפִּיר
עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ:

Vayikra Bet

[Leviticus]

(5)1:If anyone sins, in that he hears the voice of adjuration, he being a witness, whether he has seen or known, if he doesn't report it, then he shall bear his iniquity.
2:Or if anyone touch any unclean thing, whether it be the carcass of an unclean animal, or the carcass of unclean cattle, or the carcass of unclean creeping things, and it be hidden from him, and he be unclean, then he shall be guilty.

3:Or if he touch the uncleanness of man, whatever his uncleanness be with which he is unclean, and it be hid from him; when he knows of it, then he shall be guilty.

4:Or if anyone swear rashly with his lips to do evil, or to do good, whatever it be that a man shall utter rashly with an oath, and it be hid from him; when he knows of it, then he shall be guilty in one of these things.

5:It shall be, when he shall be guilty in one of these things, that he shall confess that in which he has sinned:

6:and he shall bring for his guilt to the LORD, for his sin which he has sinned, a female from the flock, a lamb or a goat, for a sin-offering; and the priest shall make atonement for him of his sin.

7:If his means aren't sufficient for a lamb, then he shall bring his guilt-offering for that in which he has sinned, two turtle-doves, or two young pigeons, to the LORD; one for a sin-offering, and the other for a burnt-offering.

8:He shall bring them to the priest, who shall offer that which is for the sin-offering first, and nip off its head from its neck, but shall not divide it apart:

9:and he shall sprinkle of the blood of the sin-offering on the side of the altar; and the rest of the blood shall be drained out at the base of the altar: it is a sin-offering.
10:He shall offer the second for a burnt-offering, according to the law; and the priest shall make atonement for him concerning his sin which he has sinned, and he shall be forgiven.

11:But if his means aren't sufficient for two turtle-doves, or two young pigeons, then he shall bring his offering for that in which he has sinned, the tenth of an ephah of fine flour for a sin-offering: he shall put no oil on it, neither shall he put any frankincense on it; for it is a sin-offering.

(5)1:וְנִפְשׁ כִּי־תִחְטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אוֹ
רָאָה אוֹ יָדַע אִם־לֹא יִגִּיד וְנִשְׁאַ עֲוֹנוֹ: 2אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טָמֵא אוֹ בְּנִבְלַת חַיָּה טָמְאָה אוֹ
בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טָמְאָה אוֹ בְּנִבְלַת שְׂרִץ טָמֵא וְנִעְלַם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאָשָׁם: 3אוֹ כִּי יִגַּע בְּטִמְאַת אָדָם
לְכָל טִמְאַתּוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא בָּהּ וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאָשָׁם: 4אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְּשִׁפְתָיִם לְהַרְעוֹ
אוֹ לְהִיטִיב לְכָל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: 5וְהָיָה
כִּי־יֵאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ:
6וְהֵבִיא אֶת־אָשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נִקְבָּה מִן־הַצֹּאן כַּשֶּׁבֶה אוֹ־שְׂעִירַת עֲזִים לְחַטָּאת
וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: 7וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי
שֶׁה וְהֵבִיא אֶת־אָשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תְרִים אוֹ־
שְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:
8וְהֵבִיא אֹתָם אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לְחַטָּאת
רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוֹל עָרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל:
9וְהִזָּה מִדָּם הַחַטָּאת עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂא בְּדָם
יְמִצָּה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת הוּא: 10וְאֶת־הַשְּׁנֵי
יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפֵּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: 11וְאִם־
לֹא תִשָּׂג יָדוֹ לְשְׁתֵּי תְרִים אוֹ לְשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה
וְהֵבִיא אֶת־קֶרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֶפֶה סֹלֶת

12:He shall bring it to the priest, and the priest shall take his handful of it as the memorial of it, and burn it on the altar, on the offerings of the LORD made by fire: it is a sin-offering.

13:The priest shall make atonement for him concerning his sin that he has sinned, through one of these, and he shall be forgiven: and it shall be the priest's, as the meal-offering.

14:The LORD spoke to Moshe, saying,

15:If anyone commits a trespass, and sin unwittingly, in the holy things of the LORD; then he shall bring his guilt-offering to the LORD, a ram without blemish out of the flock, according to the value of silver shekels, after the shekel of the sanctuary, for a guilt-offering:

16:and he shall make restitution for that which he has done amiss in the holy thing, and shall add the fifth part thereto, and give it to the priest; and the priest shall make atonement for him with the ram of the guilt-offering, and he shall be forgiven.

לְחֹטֵאת לֹא־יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבִנָּה
כִּי חֹטֵאת הִוא: ¹²וְהֵבִיאוּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵץ הַכֹּהֵן |
מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אֲזִכָּרְתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ
עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֹטֵאת הִוא: ¹³וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־
חֹטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לוֹ וְהִיְתָה
לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה: ¹⁴וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה לֵּאמֹר: ¹⁵נֶפֶשׁ כִּי־תַמְעַל מֵעַל וְחָטְאָהּ בְּשִׁגְגָה
מִקֳדָשֵׁי יְהוָה וְהֵבִיאוּ אֶת־אֲשָׁמוֹ לִיהוָה אֵיל תַּמִּים
מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכּוֹ כֶּסֶף־שִׁקְלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ
לְאָשָׁם: ¹⁶וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֵם וְאֵת־
חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְכֹהֵן וְהִכְפִּיר יְכַפֵּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ:

(5) וְנִפְשׁ כִּי־תַחַטָּא וְשָׁמְעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עֵד אִו
 רָאָה אִו יָדַע אִם־לוֹא יִגִּיד וְנִשָּׂא עֲוֹנוֹ: אִו נִפְשׁ אֲשֶׁר
 תִּגַּע בְּכָל־דְּבַר טְמֵאָה אִו בְּנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אִו
 בְּנִבְלַת בְּהֵמָה טְמֵאָה אִו בְּנִבְלַת שְׂרָץ טְמֵאָה וְנִעְלָם
 מִמֶּנּוּ וְהוּא טְמֵאָה וְאָשָׁם: אִו כִּי יִגַּע בְּטְמֵאת אָדָם
 לְכֹל טְמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטְמֵא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
 וְאָשָׁם: אִו נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבַטָּא בְשִׁפְתָיִם לְהִרְעוֹ
 אִו לְהִיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטֵא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
 וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה: וְהִיא
 כִּי־יֵאָשָׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ:
 וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לִיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
 נִקְבָּה מִן־הַצֹּאֵן כְּשִׁבָּה אוֹ־שִׁעִירַת עֲזִים לְחַטָּאת
 וְכִפֹּר עָלָיו הַכֹּהֵן מִחַטָּאתוֹ: וְאִם־לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דֵּי
 שָׂה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אוֹ־
 שְׁנַיִם בְּנִי־יוֹנָה לִיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה:

וַיְהִי־בַּיּוֹם־הַהוּא׃⁸ וַיְהִי־בֵּיא אֶתְּם אֶל־הַכֹּהֵן וְהַקָּרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחֲטָאת רֹאשׁוֹנָה וּמִלֶּק אֶת־רֹאשׁוֹ מִמּוּל עֶרְפוֹ וְלֹא יִבְדִּיל׃
וְהָיָה׃⁹ מִדָּם הַחֲטָאת׃ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהִנְשָׂאָר בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ חֲטָאת הוּא׃¹⁰ וְאֶת־הַשְּׁנֵי יַעֲשֶׂה עֲלֶיהָ כַּמִּשְׁפֵּט וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן מִחֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לּוֹ׃¹¹ וְאִם־
לֹא תִשָּׂג יָדוֹ לְשֵׁנֵי תָרִים אוֹ לְשֵׁנֵי בְנֵי־יִוְנָה וְהִבִּיא אֶת־קָרְבָּנוֹ אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירַת הָאֵפֶה סֹלֶת לַחֲטָאת לֹא־יִשִּׂים עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבָנָה כִּי חֲטָאת הוּא׃¹² וְהִבִּיאָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְקִמֵּץ הַכֹּהֵן מִמֶּנָּה מְלֹא קִמְצוֹ אֶת־אֲזֻכָּרְתָּהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עַל אֲשֵׁי יְהוָה חֲטָאת הוּא׃¹³ וְכִפֹּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עַל־חֲטָאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאֲחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח לּוֹ וְהִיתָה לְכֹהֵן כַּמִּנְחָה׃¹⁴ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃¹⁵ נִפֶּשׁ כִּי־תִמְעַל מֵעַל וְחָטָאָהּ בְּשִׁגְגָה מִקִּדְשֵׁי יְהוָה וְהִבִּיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לִיהוָה אֵיל תָּמִים

מִן־הַצֹּאֵן בְּעַרְכָּךְ כְּסֶף־שֶׁקֶלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ
לְאֲשָׁם: וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא מִן־הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלֹם וְאֵת־
חֲמִישְׁתּוֹ יוֹסֶף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לְכֹהֵן וְהִכְהִין יְכַפֵּר
עָלָיו בְּאֵיל הָאֲשָׁם וְנִסְלַח לוֹ:

וּנְפֹשׁ כִּי תִחַטָּא וּשְׁמַעָה קוֹל אֱלֹהִים וְהוּא עַד אִם
רָאָה אִם יָדַע אִם לֹא יָגִיד וְנִשְׂא עוֹנֹו אִם נִפְשׁ אֲשֶׁר
תִּגַּע בְּכֹל דָּבָר טָמֵא אִם בְּגִבְלוֹת חַיִּים טָמֵא אִם
בְּגִבְלוֹת בְּהֵמָה טָמֵא אִם בְּגִבְלוֹת עֶרְוָה טָמֵא וְנִעְלָם
מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא וְאֲשֶׁם אִם כִּי יִגַּע בְּטָמֵאת אָדָם
לְכֹל טָמֵאתוֹ אֲשֶׁר יִטָּמֵא בָּהּ וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע
וְאֲשֶׁם אִם נִפְשׁ כִּי תִשָּׁבַע לְבָטָא בְּשִׁפְתַיִם לְהִרְעוֹ
אִם לְהִיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יִבְטָא הָאָדָם בְּשִׁבְעָה
וְנִעְלָם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאֲשֶׁם לְאַחַת מֵאֲכֹלָה וְהִיא
כִּי יִשָּׂא לְאַחַת מֵאֲכֹלָה וְהִתּוֹדָה אֲשֶׁר חָטָא עָלֶיהָ
וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ לִיהוּהָ עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
נִקְבָּה מִן הַצֹּאֵן כְּשֹׁבָה אִם שְׁעִירֵת עֲזִים לְחַטָּאת
וּכְפָר עָלָיו הִכְהֵן מִחַטָּאתוֹ וְאִם לֹא תִגִּיעַ יָדוֹ דִּי
שָׂה וְהִבִּיא אֶת אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תָרִים אִם
שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה לִיהוּהָ אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה

והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת
ראשונה ומלך את ראשו ממוכל ערפו ולא יבדיל
והזה מדם החטאת על קיר המזבח והגשאר בדם
ימזה אל יסוד המזבח חטאת הוא ואת השני
יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו
אשר חטא וגסלוהו לו ואם
לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה
והביא את קרבנו אשר חטא עשירת האפה סלת
לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה
כי חטאת הוא והביאה אל הכהן וקמץ הכהן
ממנה מכוא קמצו את אזכרתה והקטיר המזבחה
על אש יהוה חטאת הוא וכפר עליו הכהן על
חטאתו אשר חטא מאזות מאכלה וגסלוהו לו והיתה
לכהן כמנחה וידבר יהוה אל
משה לאמר גפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה
מקדשי יהוה והביא את אשמו ליהוה איל תמים

מִן הַצֵּאֵן בְּעֶרְכָּךְ כִּסֶּף עֹקְלִים בְּשֹׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
לְאֵשׁם וְאֵת אֲשֶׁר זָמַטָּא מִן הַקֹּדֶשׁ יִשְׁלַם וְאֵת
זִמְיֵשׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְגִתָּן אֹתוֹ לְכַהֵן וְהִכַּהֵן יִכְפֹּר
עָלָיו בְּאֵיֶלֶת הָאֵשׁים וְגַסְכוּז כֹּל